

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Ciągiewicz-Miśta

Ławnicy : ---

Protokolant: Emilia Salawa

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2012 r. w Prudniku

na rozprawie

sprawy z powództwa mał. G. G. (1) zast. przez J. Z.

przeciwko M. G.

o podwyższenie alimentów

I. Zasądza od pozwanego M. G. na rzecz mał. powódki G. G. (1) alimenty w kwocie po 600,00 zł /sześćset złotych / miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka J. Z., poczynając od dnia 20.06.2012 roku, do dnia 15-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem SO w Opolu z dnia 20.09.2007r w sprawie IICa 446/07 w związku z wyrokiem SR w Prudniku z dnia 22.06.2007r w sprawie IIIRC 107/07 w kwocie po 300,00zł miesięcznie;

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanego M. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180,00zł tytułem opłaty sądowej od której strona powodowa była zwolniona;

IV. Zasądza pozwanego M. G. na rzecz przedstawicielki ustawowej powódki J. Z. kwotę 450,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. Wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 198/12

UZASADNIENIE

J. Z., działając jako przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki G. G. (1), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, pozwem z dnia 20 czerwca 2012 r. domagała się podwyższenia alimentów od pozwanego M. G. orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 20 września 2007 r. sygn. akt II Ca 446/07, z kwoty po 300 zł miesięcznie na kwotę po 700 zł miesięcznie. Wniosła także o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż potrzeby małoletniej powódki znacznie wzrosły od poprzedniego orzeczenia o alimentach. Obecnie G. G. (1) ma 11 lat, wobec problemów z koncentracją i słabego potencjału intelektualnego objęta jest od 2008 r. pomocą pedagogiczną w szkole. Ponadto J. Z. podała, iż w związku z problemami z koncentracją i nauką małoletnia korzysta z opieki psychologicznej, co wiąże się z ponoszeniem dodatkowych wydatków. J. Z. podkreśliła, że

łącny koszt utrzymania powódki kształtuje się w kwocie ok. 1.100 zł miesięcznie, na co składają się wydatki na ubrania, żywność, środki czystości, zajęcia pozaszkolne, przybory i podręczniki szkolne, wizyty u stomatologa, psychologa. Dodatkowo podniosła, że jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, otrzymuje zasiłek okresowy z MOPS. Wskazała również, że pozwany poza uiszczaniem alimentów nie interesuje się córką, nie utrzymuje z nią kontaktów.

Na rozprawie w dniu 23 sierpnia 2012 r. pozwany M. G. oświadczył, że uiszcza obecnie dobrowolnie kwotę 400 zł tytułem alimentów na rzecz córki i nie jest w stanie płacić więcej, gdyż nie pracuje.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 20 września 2007 r., sygn. akt II Ca 446/07 pozwany M. G. został zobowiązany do płacenia na rzecz małoletniej G. G. (1) alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie, płatne do rąk matki powódki do dnia 15-go każdego następującego po sobie miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki.

W tym czasie małoletnia powódka G. G. (1) miała 6 lat, uczęszczała do przedszkola, którego koszt wynosił 49 zł miesięcznie. Małoletnia leczyła się w szpitalu specjalistycznym z powodu choroby płuc, cierpiała także na refluks żołądka. J. Z. była osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, była zarejestrowana w PUP, utrzymywała się z zasiłków z pomocy społecznej, uzyskiwała alimenty na syna w kwocie 300 zł. Mieszkała wraz z córką oraz 13-letnim synem u swojej matki, dokładała się do kosztów mieszkania w kwocie 200 zł.

(dowód: akta sprawy III RC 102/07: zaświadczenie z PUP – k. 7,

decyzje OPS – k. 8-10,

zaświadczenia lekarskie – k. 17,18,

przesłuchanie J. Z. – k.11,

akt urodzenia powódki – k. 6)

Obecnie J. Z. mieszka wraz z małoletnią powódką oraz synem nadal u swojej matki. Oplaca rachunki za prąd i ogrzewanie, jej mama opłaca czynsz. Przedstawicielka ustawowa powódki od marca 2012 r. jest zarejestrowana w urzędzie pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Wcześniej pracowała w Holandii. Utrzymuje się z zasiłku z pomocy społecznej i oszczędności z pracy w Holandii. Na syna otrzymuje alimenty w kwocie 200 zł miesięcznie.

(dowody: zaświadczenie z PUP – k. 19,

decyzja OPS – k. 20,

przesłuchanie J. G. – k. 47)

Małoletnia G. G. (1) uczęszcza do V klasy szkoły podstawowej. Ma problemy z nauką, koncentracją. Powodem tego są: słaby potencjał intelektualny, niepewność siebie, zahamowanie. J. Z. podejmuje wszystkie możliwe działania, by pomóc córce. Powódka korzysta z pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole w ramach zespołu dydaktyczno-wyrównawczego. Ponadto G. G. (1) objęta jest prywatną pomocą psychologiczną. Pozostaje także pod opieką neurologa. Na wizyty powódki u specjalistów J. Z. przeznaczona 250-300 zł miesięcznie.

Dodatkowo małoletnia korzysta z usług stomatologa. Z powodu wad wymowy za zaleceniem logopedy i ortodonta miała przeprowadzone dwa zabiegi stomatologiczne.

Komplet podręczników szkolnych dla powódki do V klasy kosztował ponad 250 zł.

(dowód: opinia RODK – k. 8-12,

potwierdzenia wpłat – k. 25-26

opinie z poradni psychologiczno-pedagogicznej – k. 13-16, 45,

zaświadczenie od psychologa – k. 17,

zaświadczenia od neurologa – k. 18, 44

rachunki od stomatologa – k. 21, 29,

wykaz podręczników szkolnych – k. 27,

informacja ze szkoły – k. 46,

przesłuchanie J. Z. – k. 47)

M. G. w chwili orzekania o alimentach w 2007 r. prowadził działalność gospodarczą (od 1990 r.). W okresie od stycznia do marca 2007 r, nie osiągnął dochodu. Mieszkał z rodzicami w mieszkaniu komunalnym, nie posiadał majątku, samochodu. Utrzymywał się z kwoty, jaką uzyskał ze sprzedaży koparki w lutym 2007 r. (22.000 zł).

(dowody: akta sprawy III RC 102/07: zaświadczenie z US – k. 6,

przesłuchanie M. G. – k. 12)

Obecnie M. G. pracuje dorywczo na budowach, nie jest zarejestrowany w urzędzie pracy. Pozwany pracuje wyłącznie, by zarobić na alimenty, nie ma potrzeby pracować więcej. Mieszka u znajomej, która w całości go utrzymuje, zakupuje pozwanemu wszystkie potrzebne mu rzeczy.

Pozwany na kłopoty zdrowotne od 14 lat, od 7 lat nie widzi na jedno oko.

Na posesji rodziców pozwanego stoi sprzęt budowlany – koparka, ciągnik. Pozwany korzystał z tych urządzeń.

(dowody: przesłuchanie M. G. – k. 48,

fotografie – k. 31-41)

M. G. regularnie płaci alimenty w kwocie 400 zł, jednak nie interesuje się sprawami córki. Nie kontaktuje się z nią, nie ma z nią bliższych relacji. Zdarzyło się, że nachodził małeletnią w szkole, będąc pod wpływem alkoholu.

(dowody: przesłuchanie M. G. – k. 48,

Przesłuchanie J. Z. – k. 48)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w znacznej części.

Podstawą ustalenia stanu faktycznego były dowody z przesłuchania przedstawicielki ustawowej małeletniej powódki oraz pozwanego, przedłożone przez stronę powodową dokumenty – w szczególności akt urodzenia powódki, zaświadczenie z PUP, decyzje OPS, zaświadczenia psychologa i neurologa, opinie poradni psychologiczno-pedagogicznej, informacja ze szkoły oraz fotografie, a także dokumentacja zebrana w aktach III RC 102/07. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności któregokolwiek z dowodów.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż art. 96 kro nakłada na rodziców obowiązek troski o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Zaś wedle art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie

jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Stosownie do dyspozycji art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby

i majątku. Przez ustawowe określenie "możliwości zarobkowe i majątkowe" rozumieć z kolei należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych [Z. Krzemiński, Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III].

Wysuwane przez przedstawicielkę ustawową małoletniej G. G. (1) żądanie zmiany wysokości należnych alimentów swoją podstawę znajduje w treści art. 138 kro, zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków, można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Warunkiem stosowania regulacji prawnej przewidzianej w art. 138 kro jest zaistnienie zmiany stosunków, czyli zmiany polegającej na istotnym zwiększeniu się albo zmniejszeniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Co istotne, podstawą powództwa z art. 138 kro może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej, niż po uprawomocnieniu się poprzedniego wyroku sądzającego alimenty [M. Lech-Chelmińska, V. Przybyła, „Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Praktyczny komentarz o rzecznictwie”, Warszawa 2006 r., s. 331, wyrok SN z dnia 25 maja 1999 r., I CKN 274/99, Lex Polonica nr 1932374]. Celem rozważenia, czy przedmiotowa przesłanka miała miejsce w niniejszej sprawie, Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, przeanalizował sytuację: materialną i osobistą małoletniej powódki, jak również jej ustawowej przedstawicielki oraz pozwanego, a także procesy zmian w nich zachodzących od momentu orzeczenia o alimentach przez Sąd Okręgowy w Opolu w dniu 20 września 2007 r.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należało uznać, że sytuacja powódki od daty wyroku ustalającego na jej rzecz alimentów od M. G. do dnia orzekania w niniejszym postępowaniu, uległa istotnej zmianie. W chwili wydania poprzedniego wyroku dotyczącego alimentów na rzecz powodów małoletnia G. G. (1) miała 6 lat, chodziła do przedszkola. Od ostatniego orzeczenia alimentacyjnego minęło 5 lat. Małoletnia G. zaczęła uczęszczać do szkoły, obecnie chodzi do V klasy szkoły podstawowej. Wiąże się to z dodatkowymi wydatkami na przybory szkolne, podręczniki, stroje sportowe. Ponadto, z uwagi na trudności z nauką, słabą koncentracją i zahamowania małoletnia wymaga dodatkowych zajęć dydaktycznych i terapii psychologicznej, a także neurologicznej, co także generuje wydatki. Małoletnia ma także problemy stomatologiczne, wymagały one interwencji zabiegowej, z uwagi na niewyraźną mowę powódki. Niezależnie od wzrostu potrzeb dziecka wynikających z jego wieku, rozwoju i kolejnych etapów edukacji i zainteresowań, wzrost kosztów utrzymania G. G. (1) podyktowany jest rosnącą inflacją, która na przestrzeni pięciu lat jest znacząca dla wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego.

Analizując zaś status życiowy inicjującej w imieniu małoletniej powódki niniejsze postępowanie, uznać należy, iż jej sytuacja życiowa nie zmieniła się. W dalszym ciągu pozostaje ona osobą bezrobotną utrzymującą się z zasiłków z opieki społecznej. Nadal zamieszkuje wraz z matką i współponosi koszty utrzymania mieszkania. Podkreślenia jednakże wymaga, iż ojciec małoletniej w żadnym stopniu nie pomaga przedstawicielce ustawowej powódki w osobistych staraniach o wychowanie i opiekę nad córką, nie kontaktuje się z nią. W tym zakresie cały ciężar sprawowania pieczy nad córką oraz troski o jej rozwój spoczywa na J. Z.. Podkreślić należy, że zgodnie z art. 135 § 2 kro, wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Skoro zatem to na J. Z. spoczywa w całości ciężar bieżącej pieczy nad dzieckiem, uzasadnione jest przerzucenie w przeważającej części ciężaru finansowego utrzymania córki na pozwanego.

Dokonując oceny sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanego, przyjąć należy, że zmieniła się ona na korzyść. Przede wszystkim, jak wskazał sam M. G., obecnie przez osobę trzecią zaspokajane są wszystkie jego potrzeby. Pozwany musi pracować wyłącznie w takim zakresie, by zarobić na kwotę alimentów. Biorąc pod uwagę, iż jest on osobą zdolną do

pracy, uwzględniając okoliczność, iż możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji ocenia się nie według faktycznie uzyskiwanego dochodu, ale według tego, jakie dochody może on osiągnąć przy założeniu, że dokłada wszelkich starań i swoje możliwości zarobkowe w pełni wykorzystuje, przyjąć należało, że M. G. może uzyskać dochód równy co najmniej najniższej krajowej pensji. A skoro zarobek, jaki mógłby uzyskać, potrzebny jest mu wyłącznie do uregulowania alimentów na rzecz córki, ustalenie obowiązku alimentacyjnego na poziomie 600 zł z pewnością mieści się w ramach możliwości zarobkowych i majątkowych M. G..

Mając więc na uwadze zdarzenia i ustalenia opisane wyżej, jak również zważając na fakt, iż potrzeby małoletniej powódki istotnie wzrosły, z uwagi na znaczny upływ czasu, Sąd podniósł wysokość alimentów na rzecz małoletniej G. G. (1) do kwoty po 600 zł miesięcznie, oddalając powództwo w pozostałej części. Jednocześnie Sąd uwzględnił, że to wyłącznie J. Z. sprawuje osobiste starania o wychowanie córki, zatem ciężar finansowego utrzymania małoletniej powinien spoczywać w większym stopniu na pozwanym. W ocenie Sądu, kwota ustalonych alimentów jest adekwatna do potrzeb małoletniej powódki i możliwości zarobkowych pozwanego.

Na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki ustawowe odsetki na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat świadczenia.

Orzekając o kosztach Sąd oparł się na dyspozycji art. 113 § 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 kpc. Kwota 180 zł wynika z następującego wyliczenia: 300 zł miesięcznie uwzględnionego powództwa * 12 miesięcy * 5% = 180 zł.

Wobec wygrania sprawy w 75% Sąd zasądził na rzecz J. Z. od pozwanego kwotę 450 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie ze stawką wynikającą z § 7 ust. 4 w zw. z ust. 1 pkt 11 i w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Nadanie wyrokowi w pkt IV rygoru natychmiastowej wykonalności znajduje uzasadnienie w treści art. 333 § 1 kpc.

Mając powyższe na uwadze i powołane wyżej przepisy orzeczono jak w sentencji.